

Δ' τάξη

* Τα προικισμένα
παιδιά σάς κάνουν τα...

1ο τεύχος

Μαθητική εφημερίδα

Σεπτέμβριος-Δεκέμβριος 2024

...ΜΥ ΑΛΑ ΚΟΥΒΑΡΙΑ

Μια εφημερίδα για μεγάλα κι ανοιχτά μυαλά!

ΜΥ ΑΛΑ κουβάρια

Τα 10 ευφυή
μυαλά επανέρχονται!
Ετοιμαστείτε για μεγάλα
κουβαρο-μυαλο-μπερδέματα!

ΠΡΕΜΙΕΡΑ
11 Σεπτεμβρίου 2024

ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΙΣ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΑ
ΑΠΟ 08.15 ΕΩΣ 13.15 Μ.Μ.
Δ.Σ. ΑΓΙΑΣ ΜΑΡΙΝΑΣ ΤΡΙΟΦΟΥ

Εισιτήρια διαθέσιμα στην Δ' τάξη !

ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΕΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ
<https://blogs.acsb.gr/aikapetrou/>

Με αφορμή ένα
πορτοκάλι...

Αν ακολουθούσα...

Όλοι μαζί μια
αγκαλιά

Λάμψη Χριστουγέννων

Ταξίδια

Συνταγές

Μπερδεντείτε ελεύθερα

Τα προικισμένα παιδιά

Μαθητική
εφημερίδα της Δ'
τάξης του Δ.Σ.
Αγίας Μαρίνας
Τριλόφου

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ:

Δημοτικό Σχολείο
Αγίας Μαρίνας-
Τριλόφου
Τ.Κ. 59150
Αγία Μαρίνα
Τηλ. 2331051321
mail@dim-ag-
marin.ima.sch.gr

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ:

Κατερίνα Πέτρου

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΟΜΑΔΑ:

Οι μαθητές/τριες
της Δ' τάξης
Ελένη Π.
Ναταλία Σ.
Κων/νος Σ.
Χρήστος Α.
Θανάσης Α.
Κική Μ.
Στέργιος Χ.
Ντανιέλ Α.
Αλκίντα Ν.
Ιάσοντας Μ.

Περιεχόμενα

Περιεχόμενα-ταυτότητα.....σελ.2	
Με αφορμή ένα πορτοκάλι.....σελ.3-7	
Μακεδονίασελ. 8-11	
Ποδόσφαιρο.....σελ.12	
Μετέωρα.....σελ.13-15	
Παιδί και διαφορετικότητα...σελ.16-18	
Συνταγές.....σελ 19	
Χριστούγεννα.....σελ.20	
Κατασκευές.....σελ.21-23	
Αν ακολουθούσα το λαμπερό αστέρι.....σελ.24-26	
Παιδική ποίηση.....σελ.27	
Συγγραφική ομάδα.....σελ. 28	

Με αφορμή ένα πορτοκάλι και μια ηλιαχτίδα...

Το πορτοκάλι και μια ηλιαχτίδα

Ηταν, κάποτε, μια μικρή ηλιαχτίδα. Μικρή, μα πολυταξιδεμένη. Και πού δεν είχε πάει!

Είχε ταξιδέψει μέχρι τα πιο μακρινά αστέρια. Είχε διασχίσει το διάστημα σκαρφαλωμένη πάνω σε βιαστικούς γαλαξίες.

Μα πάντα γυρνούσε πίσω. Στη ζεστή αγκαλιά του ήλιου. Ώσπου μια μέρα αποφάσισε να έρθει στη Γη. Και ήρθε.

Έπαιξε με τα κύματα. Κρύφτηκε μέσα στα σκοτεινά φυλλώματα των δέντρων. Δροσίστηκε στα νερά των ποταμών. Κουβέντισε, καθισμένη πάνω στα πέταλα μιας μαργαρίτας, με τις μέλισσες και τις πεταλούδες. Ακούμπησε πάνω στις φτερούγες ενός αηδονιού και τραγούδησε μαζί του.

Και οι μέρες περνούσαν. «Πότε θα γυρίσεις πίσω;», τη ρωτούσε ο ήλιος. «Αχ, είναι όμορφη η Γη!», του απαντούσε εκείνη. «Άσε με να μείνω για πάντα!».

Ο ήλιος δεν της το χάλασε το χατίρι. «Μείνε!», της είπε. Κι η ηλιαχτίδα χαρούμενη, άρχισε να ψάχνει να βρει το πού θα έστηνε το νέο σπιτικό της.

Έψαξε εκεί που φυτρώνουν τα λουλούδια. Κι εκεί που υψώνονται τα πεύκα. Εκεί που κοιμούνται τα ελάφια. Εκεί που ξεδιψούνε τα πουλιά. Παντού ήταν όμορφα! Ποιο μέρος να πρωτοδιαλέξει;

Ώσπου μια μέρα συνάντησε ένα δέντρο. Μικρό ήταν. Μα είχε καταπράσινα φύλλα, με όμορφη μυρωδιά. Είχε και κάτι ολοστρόγγυλους καρπούς, που κρεμόντουσαν από τα κλαδιά του.

Κάτω από τη φλούδα τους –κι αυτή μυρωδάτη ήταν– η ηλιαχτίδα άκουσε τους χυμούς να την προσκαλούνε: «Σ' εμάς μείνε!», είπαν. «Σ' αυτό το πορτοκάλι!». Κι έτσι έκανε.

Από τότε είναι που το πορτοκάλι έχει αυτό το λαμπερό χρώμα. Όταν το πιάνεις στα χέρια σου, λες και κρατάς τον ήλιο. Ίδια μ' αυτόν λάμπει.

Μάνος Κοντολέων

Με αφορμή το κείμενο του Μάνου Κοντολέων "Το πορτοκάλι και μια ηλιαχτίδα" το οποίο διαβάσαμε στο Ανθολόγιο λογοτεχνικών κειμένων της τάξης μας γράφουμε τη δική μας ευρηματική ιστορία για το πώς απέκτησαν το χρώμα τους τα φρούτα κι όχι μόνο.

Ο Ήφαιστος και το μήλο

Μια φορά κι έναν καιρό ήταν ο Ήφαιστος που είχε πάρει ένα περίεργο άσπρο φρούτο. Έφτιαχνε το σπαθί του, όμως, επειδή κήκε από το σίδερο που έλιωνε, έσταξε αίμα πάνω στο περίεργο φρούτο και ο Ήφαιστος παραξενεύτηκε και πήγε να το πουλήσει. Είχε έναν φίλο που τον έλεγαν Λόλο. Τον είδε στην αγορά και φώναξε: <<Μη Λόλο..>>. Και το άκουσε ένας άγνωστος και είπε <<Μμμ, μήλο; Φαίνεται νόστιμο!>>.

Στέργιος

Η ντομάτα και μια κόκκινη μπογιά

Μια φορά κι έναν καιρό υπήρχε μια ντομάτα που νομίζω πήρε το χρώμα της από μπογιά, την κόκκινη συγκεκριμένα. Γι' αυτό κι όταν την πιάνουμε και τη βλέπουμε είναι κόκκινη.

Θανάσης

Η ντομάτα και το μήλο

Μια φορά κι έναν καιρό υπήρχε μια ντομάτα σε ένα θερμοκήπιο μαζί με εκατομμύρια φρούτα και λαχανικά εκεί. Μια μέρα όμως πήρε την απόφαση να φύγει, να πάει έστω μια βόλτα στο χωριό. Κι έτσι πήγε.

Εκεί γνώρισε πώς είναι τα ζώα, γνώρισε το πώς είναι ένας άνθρωπος και τα σπίτια. Μπροστά στη μικρή ντοματούλα όλα ήταν τεράστια. Μια μέρα όμως είδε σε μια μηλιά πολλά κατακόκκινα μήλα κι ένα πράσινο να είναι στενοχωρημένο.

Η ντομάτα πλησίασε και του είπε: <<Γιατί στενοχωριέσαι; Ήξερες πόσα μήλα θα ήθελαν να είναι πράσινα σαν κι εσένα;>> Τότε εκείνο της απάντησε: <<Εμένα όμως δε μου αρέσει να είμαι διαφορετικό από τα άλλα>>. Εκείνη τη στιγμή η ντομάτα άγγιξε το μήλο και κοκκίνισε. Το μήλο χαρούμενο πλέον πήγε μαζί με τα άλλα μήλα. Άρχισαν να κάνουν παρέα και να μιλούν μεταξύ τους. Το θερμοκήπιο φώναζε την ντομάτα να γυρίσει πίσω στην αγκαλιά του κήπου όπου γεννήθηκε. Η ντομάτα λάτρεψε τη ζωή έξω από το θερμοκήπιο και γι' αυτό πήγε πίσω στο θερμοκήπιο και του είπε:

<<Καλό μου θερμοκήπιο, θα ήθελα να μείνω λίγο ακόμη εδώ, αλλά θα σου το κάνω το χατίρι. Αυτό που θα 'θελα από σένα είναι να με αφήσεις κάποτε να ξαναπάω, να ξαναβγώ στη ζωή των ανθρώπων, στον κόσμο!>> Το θερμοκήπιο έβαλε ξανά την ντομάτα μέσα και της υποσχέθηκε ότι θα την αφήσει να ξαναβγεί έξω κι αυτή χάρηκε πάρα πολύ και ζήσαν αυτοί καλά κι εμείς καλύτερα!

Το πράσινο σταφύλι

Ήταν κάποτε ένα πράσινο σταφύλι. Ήταν το μοναδικό πράσινο σταφύλι μέσα σε όλα τα μοβ. Κάποιοι λένε πως βγήκε από τη φύση. Δεν ήταν γλυκό, όπως τα άλλα, ήταν ξινό γι' αυτό δεν είχε παρέα.

Ντανιέλ

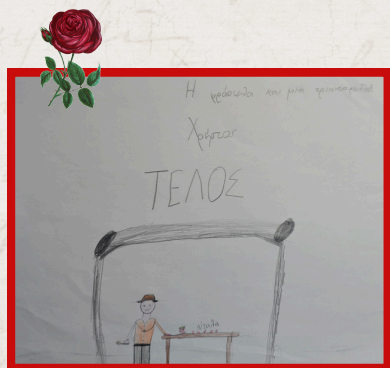

Η άχρωμη πατάτα

Μια φορά κι έναν καιρό στα βάθη της γης υπήρχε μια άχρωμη πατάτα. Η πατάτα έφαχνε ένα φαστφουντάδικο μήπως ήθελε κανείς να τη φάει. Μόλις το βρήκε, μπήκε μέσα, είδε ότι οι πατάτες είχαν χρώμα και είπε από μέσα της: <<Πώς πήραν αυτές οι πατάτες κίτρινο χρώμα;>>. Πήγε σε μια πατάτα και τη ρώτησε: <<Πώς πήρατε χρώμα;>>. Αυτή απάντησε: <<Πήραμε χρώμα από τα λεμόνια που δίνουν με τις κοτομπουκιές>>. Η πατάτα τότε βρήκε ένα παρατημένο λεμόνι, το άλειψε πάνω της και επιτέλους έγινε μια χρωματιστή, λαχταριστή και μυρωδάτη πατάτα. Και ζήσαν αυτοί καλά κι εμείς καλύτερα!

Κωνσταντίνος

Μια κόκκινη φράουλα

Μια φορά κι έναν καιρό ήταν μια φράουλα που ήταν κόκκινη και πήρε το χρώμα της από ένα ωραίο λουλούδι. Μια μέρα είδαν κάποια παιδιά ένα ωραίο λουλούδι και τους άρεσε. Μετά ήρθαν κι άλλα παιδιά κι όλα γίναν φίλοι.

Κική

Η φράουλα και μια τριανταφυλλιά

Μια φορά κι έναν καιρό το 1980 ένας εξερευνητής φρούτων ανακάλυψε τη φράουλα. Υπήρχε μια φράουλα πάνω σε ένα τραπέζι. Εκείνη την ημέρα ο άνθρωπος αποφάσισε να μάθει πώς πήρε το χρώμα της η φράουλα. Η φράουλα το χρώμα της το πήρε από την τριανταφυλλιά. Έτσι ο άνθρωπος επιτέλους κατάφερε να λύσει το μυστήριο του πώς πήρε το χρώμα της η φράουλα.

Χρήστος

Η πατάτα του ήλιου

Μια φορά κι έναν καιρό ήταν μια κίτρινη πατάτα και δεν ήξερε από πού πήρε το χρώμα της το κίτρινο. Ρωτούσε άλλα φαγητά από πού πήραν το χρώμα τους. Μετά ρώτησε μια άλλη πατάτα και της είπε ότι πήρε το χρώμα της από τον ήλιο. Έτσι χάρηκε πολύ.

Ιάσονας

Μακεδονία

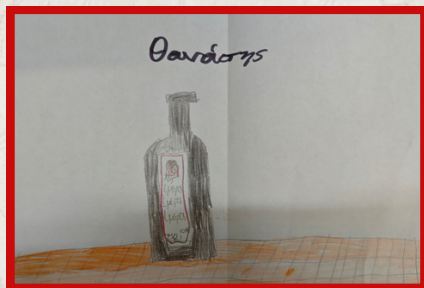
Εκδρομή στη σχολή του Αριστοτέλη και στο οινοποιείο Vaeņi

Σήμερα 14 Νοεμβρίου 2024 και μέρα Πέμπτη πήγαμε εκδρομή στο Vaeņi στη Νάουσα. Εκεί υπήρχε ένας ξεναγός που μας πήγε μέχρι και το υπόγειο για να μας δείξει κρασιά. Μας έδειξε πόσο παλιά ήταν τα κρασιά, πώς τα έφτιαχναν και από τι σταφύλι φτιάχνεται το κάθε κρασί. Επίσης είδαμε και κρασιά που είναι φτιαγμένα 40 χρόνια πριν. Μετά πήγαμε στη σχολή του Αριστοτέλη, είδαμε το άγαλμά του και βγήκαμε φωτογραφίες. Στη συνέχεια μάς έδειξαν μια ταινία για τις Νύμφες. Στο τέλος πήγαμε εκεί που ο Αριστοτέλης δίδασκε τους μαθητές του. Ήταν τέλεια και μάθαμε πολύ ωραία πράγματα που δεν τα γνωρίζαμε νωρίτερα. Μου άρεσε πάρα πολύ. Θα ήθελα πολύ να ξαναπάω.

Πήγαμε εκδρομή στο
οινοποιείο της Νάουσας, το
Vaeni. Εκεί μας μίλησαν
για το κρασί, είδαμε
μεγάλα βαρέλια με κρασί
και μας ξενάγησαν σε όλο
το εργοστάσιο. Ήταν μια
πολύ όμορφη
εμπειρία. Μετά πήγαμε
στη σχολή του
Αριστοτέλη, όπου μας
μιλήσανε για τον
Αριστοτέλη και μάθαμε ότι
ήταν φιλόσοφος και
δάσκαλος του Μ.
Αλεξάνδρου. Είδαμε κάτι
αρχαίες μαύρες πέτρες και
στη συνέχεια είδαμε μια
ταινία που είχε σαν θέμα
τις Νύμφες και ήταν πολύ
ωραία.

Χρήστος

Βέροια

Το έθιμο του Κλήδονα

Η Βέροια είναι πόλη της Μακεδονίας. Έχει πολλές εκκλησίες. Οι φωτιές που ανάβουν το βράδυ της 23ης Ιουνίου, την παραμονή των γενεθλίων του Άη Γιάννη, είναι ένα έθιμο της Βέροιας. Τα κορίτσια μεταφέρουν νερό σε σκεύη μέσα στα οποία έχουν ρίξει τα δαχτυλίδια τους για να δουν ποιον θα παντρευτούν.

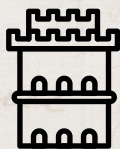
Στέργιος

Βεργίνα

Η Βεργίνα είναι μικρή καμώπολη στη Μακεδονία, στον νομό Ημαθίας. Έγινε παγκοσμίως γνωστή το 1977 όταν η πανεπιστημιακή ανασκαφή ανακάλυψε τους τάφους ταφής των Μακεδόνων κι ανάμεσα τους κι άλλους τάφους. Σύμφωνα με τους αρχαιολόγους είχανε βρει τον τάφο του βασιλιά Φιλίππου Β', του πατέρα του Μεγάλου Αλεξάνδρου. Στη Βεργίνα έχουν κάνει ένα μουσείο, όπου μας πήγαν κι εμάς εκδρομή από το σχολείο. Εγώ ήμουν πολύ ενθουσιασμένη όταν πήγα, μου άρεσε που είδα πράγματα τα οποία κάποτε, τα παλιά τα χρόνια ο κόσμος τα χρησιμοποιούσε. Επίσης προτείνω να πάει κι άλλος κόσμος που δεν έχει δει πώς είναι, για παράδειγμα η μαμά μου και ο μπαμπάς μου.

Ναταλία

Επταπύργιο

Το φρούριο του Επταπυργίου, γνωστό και με την οθωμανική ονομασία Γεντί Κουλέ, βρίσκεται στο βορειοανατολικό άκρο των τειχών της Θεσσαλονίκης, εντός της Ακρόπολης. Αποτελείται από δύο ενότητες: το βυζαντινό φρούριο, το οποίο συνθέτουν δέκα πύργοι, καθώς και τα νεότερα κτίσματα των φυλακών, που έχουν κτιστεί εντός και εκτός του φρουρίου. Οι πύργοι της βόρειας πλευράς αποτελούν τμήματα του παλαιοχριστιανικού τείχους της Ακρόπολης, ενώ αυτοί της νότιας προστέθηκαν πιθανότατα κατά τους μεσοβυζαντινούς χρόνους σχηματίζοντας τον κλειστό πυρήνα του φρουρίου.

Κωνσταντίνος

Θεσσαλονίκη

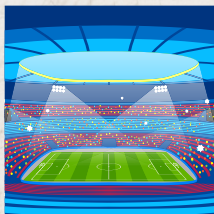
Η Θεσσαλονίκη είναι η μεγαλύτερη πόλη και πρωτεύουσα της Μακεδονίας.

Στη Θεσσαλονίκη έχει τον Λευκό Πύργο στην παραλία όπου έχει και καράβια με τα οποία κάνουμε βόλτα, έχει τον πύργο του ΟΤΕ, όπου γίνεται η έκθεση κάθε χρόνο.

Επίσης, υπάρχει το μουσείο Βυζαντινού Πολιτισμού, η πλατεία Αριστοτέλους, η Ροτόντα, το Πλανητάριο, τα κάστρα από όπου φαίνεται όλη η πόλη, το γήπεδο του ΠΑΟΚ που βρίσκεται στην Τούμπα. Έχει επίσης ένα μεγάλο αεροδρόμιο και πολλά άλλα ωραία μέρη που μπορεί κάποιος να επισκεφθεί. Η Θεσσαλονίκη είναι κοντά στη Βέροια και πηγαίνω συχνά με την οικογένειά μου.

Χρήστος

Γήπεδο της Τούμπας

Το γήπεδο της Τούμπας είναι η έδρα της ποδοσφαιρικής ομάδας ΠΑΟΚ. Βρίσκεται στη Θεσσαλονίκη. Το γήπεδο εγκαινιάστηκε το 1959. Οι διαστάσεις του είναι 106Χ71μ. και χωράει μέσα 29.000 θεατές.

Ιάσοντας

Το γήπεδο της Τούμπας αποτελεί την έδρα της ποδοσφαιρικής ομάδας του ΠΑΟΚ. Το γήπεδο αυτό μπορεί να φιλοξενήσει 29.000 φιλάθλους στις εξέδρες του. Η ατμόσφαιρα εκεί είναι εξαιρετική. Το γήπεδο αυτό βρίσκεται στην πόλη της Θεσσαλονίκης και κατασκευάστηκε το 1958.

Θανάσης

Ένας θρύλος του ποδοσφαίρου

Ο Κριστιάνο Ρονάλντο είναι γνωστός σε όλο τον κόσμο ως Cr7. Γεννήθηκε στις 5 Φεβρουαρίου του 1985 σε ένα μικρό νησί της Πορτογαλίας. Από πολύ μικρή ηλικία έδειξε την αγάπη του για το ποδόσφαιρο. Η πορεία του ξεκίνησε στην Σπόρτινγκ και το 2003 τον ανακάλυψε η Manchester United και κατέκτησε το πρώτο του Champions League και απογειώθηκε το 2009 στη Ρεάλ Μαδρίτης.

κεί έγινε ο κορυφαίος σκόρερ της ομάδας και κατέκτησε 4 Champions League. Μετά αγωνίστηκε στην Juventus, στην Manchester United και στη Σαουδική Αραβία. Ο Ρονάλντο έχει κερδίσει χρυσές μπάλες, έχει σπάσει δεκάδες ρεκόρ και έχει γίνει πρότυπο για εκατομμύρια παιδιά σε όλον τον κόσμο.

Ιάσοντας

Τα θεόρατα Μετέωρα

Τα Μετέωρα είναι ένα σύνολο από τεράστιους βράχους που υψώνονται έξω από την Καλαμπάκα στον νομό Τρικάλων στη Θεσσαλία. Οι βράχοι αυτοί σχηματίστηκαν πριν από πολλούς αιώνες και έχουν ύψος πάνω από 600μ. Εκεί βρήκαν καταφύγιο οι ερημίτες κι ίδρυσαν πολλά μοναστήρια. Σήμερα είναι σε λειτουργία 6 μονές, τέσσερις αντρικές και δύο γυναικείες: η Ιερά Μονή Μεγάλου Μετεώρου, η Ιερά Μονή Βαρλαάμ, η Ιερά Μονή Ρουσάνου, η Ιερά Μονή Αγίου Νικολάου Αναπαυσά, η Ιερά Μονή Αγίας Τριάδος και η Ιερά Μονή Αγίου Στεφάνου που είναι και το κοντινότερο στην πόλη της Καλαμπάκας. Επίσης μέσα στους βράχους βρίσκεται και το Σπήλαιο της Θεόπετρας. Τα Μετέωρα είναι πόλος έλξης για πολλούς τουρίστες είτε από την Ελλάδα, είτε από το εξωτερικό.

Χρήστος, Κωνσταντίνος

Τα Μετέωρα είναι στο νομό Τρικάλων στη Θεσσαλία. Είναι ψηλοί βράχοι. Πάνω στις κορυφές υπάρχουν μοναστήρια, τα οποία σήμερα αποτελούν το δεύτερο μοναστικό συγκρότημα στην Ελλάδα, ύστερα από το Άγιον Όρος. Πριν από 200 ή 300 εκατομμύρια χρόνια στην περιοχή των Μετεώρων υπήρχε θάλασσα, ο λεγόμενος ωκεανός της Πίνδου. Στον βυθό της θαλάσσιας αυτής περιοχής υπήρχαν τέσσερα υποθαλάσσια ηφαιστέια. Μετά από εκρήξεις αυτών των ηφαιστειών ο ωκεανός της Πίνδου εξαφανίστηκε, πριν από 86 εκατομμύρια χρόνια. Σύμφωνα με διάφορες γνώμες των βυζαντινολόγων οι άνθρωποι εκεί εγκαταστάθηκαν πριν από τον 11ο αιώνα.

Ναταλία

Τα Μετέωρα

Τα Μετέωρα είναι ένα σύμπλεγμα από σκοτεινόχρωμους βράχους από φαμμίτη οι οποίοι υψώνονται έξω από την Καλαμπάκα, στον νομό Τρικάλων στη Θεσσαλία, κοντά στα πρώτα υψώματα της Πίνδου και των Χασίων. Τα μοναστήρια των Μετεώρων, που είναι χτισμένα στις κορυφές κάποιων από τους βράχους, είναι σήμερα το δεύτερο σημαντικότερο μοναστικό συγκρότημα στην Ελλάδα, ύστερα από το Άγιο Όρος. Από τα τριάντα που υπήρξαν ιστορικά, σήμερα λειτουργούν μόνον έξι, τα οποία, από το 1988 περιλαμβάνονται στον κατάλογο μνημείων παγκόσμιας κληρονομιάς της UNESCO.

Τα Μετέωρα βρίσκονται στο βορειοδυτικό όριο της Θεσσαλικής πεδιάδας και κοντά στο νότιο άκρο της Μεσοελληνικής Λεκάνης, ενός τεκτονικού βυθίσματος το οποίο εκτείνεται από την Αλβανία μέχρι τη Θεσσαλία. Η μεσοελληνική λεκάνη συνορεύει στα δυτικά με την Πίνδο και στα ανατολικά οριοθετείται από την πελαγονία ζώνη των Ελληνίδων.

Το όνομα Μετέωρα αποδίδεται στον κήτορα της μονής Μεγάλου Μετεώρου, τον Άγιο Αθανάσιο τον Μετεωρίτη, ο οποίος ονόμασε «Μετέωρο» τον Πλατύ Λίθο στον οποίο ανέβηκε πρώτη φορά το 1344. Γενικά, η μοναστική ζωή στα Μετέωρα σημείωσε ύφεση στα χρόνια της παρακμής και της πτώσης της βυζαντινής αυτοκρατορίας και της συνακόλουθης οθωμανικής κατάκτησης της Θεσσαλίας το 1393. Ωστόσο, από τα τέλη του 15ου αιώνα και κυρίως τον 16ο αιώνα τα Μετέωρα γνωρίζουν τη μεγαλύτερή τους ακμή, καθώς ιδρύονται νέες μονές, καθολικά και μοναστηριακά κτίσματα, τα οποία κοσμούνται με απaráμιλλης τέχνης αγιογραφίες.

Τα Μετέωρα, λόγω και της μορφολογίας τους, προσέφεραν στη διάρκεια της Τουρκοκρατίας ιδανικό καταφύγιο για τον μοναχισμό και δίδεωσαν μνημεία του πολιτισμού και έργα της μεταβυζαντινής τέχνης.

Στις αρχές του 19ου αιώνα πολλά μοναστήρια λεηλατήθηκαν από τον στρατό του Αλή Πασά. Στη δεκαετία του 1920 λαξεύτηκαν κλίμακες και σήραγγες στους βράχους καθιστώντας τις μονές προσβάσιμες από το γειτονικό οροπέδιο κι έτσι η παραδοσιακή μέθοδος επικοινωνίας και ανεφοδιασμού των μονών με ανεμόσκαλες, σκοινιά, τροχαλίες και καλάθια, σταδιακά εγκαταλείφθηκε.

Ελένη, Θανάσης
Πηγή υλικού: Βικιπαίδεια

Παιδί και διαφορετικότητα

Με αφορμή την Παγκόσμια ημέρα παιδιού η οποία έχει καθιερωθεί να είναι η 11η Δεκεμβρίου, ημέρα γενεθλίων της Unicef, οι μαθητές της Δ' τάξης γίνονται μικροί ποιητές και γράφουν το δικό τους ποίημα αφιερωμένο σε όλα τα παιδιά του κόσμου, το οποίο στη συνέχεια μελοποίησαν με τη βοήθεια της τεχνητής νοημοσύνης.

Η ζωή του παιδιού

Πρέπει να παίζει, να γελάει
και την ημέρα του να περνάει!

Πίνει, τρώει,
τρέχει τη ζωή του έχει!

Μαθαίνει, διαβάζει
σε όλους τα γυαλιά βάζει!

Η ζωή είναι ωραία
όταν έχεις παιδί παρέα.

Ωραία μέρα στον αέρα
τραγουδάει με φλογέρα.

Στην όμορφη ζωή του πετάει
όλο τον κόσμο αγαπάει!

Φίλους, συγγενείς έχει
και μεγάλη αγάπη περιέχει!

Η ζωή είναι ωραία
όταν έχεις παιδί παρέα.

Χρειάζεται τροφή,
για να λειτουργεί το παιδί.

Ρήματα, ουσιαστικά,
όλα είναι για τα παιδιά.

Αγάπη, σχολή, τροφή
όλα είναι για το παιδί.

Υγεία, παιδεία
είναι μες την ελευθερία.

Η ζωή είναι ωραία
όταν έχεις παιδί παρέα.

Στίχοι: Ντανιέλ Λ., Κων/νος Σ., Αλκίντα Ν., Κική
Μ., Στέργιος Χ., Ναταλία Σ., Ελένη Π., Χρήστος
Α., Θανάσης Α., Ιάσωνας Μ.

Το ραγισμένο δοχείο

Λαϊκό κινέζικο παραμύθι για τη διαφορετικότητα

Ήταν κάποτε μια γυναίκα, ζούσε σε ένα σπίτι μόνη της. Δίπλα στο σπίτι της είχε ένα ποτάμι και έπαιρνε κάθε μέρα νερό. Με ένα ξύλο χοντρό και δύο σκοινιά κρατούσε δύο δοχεία για να κουβαλάει το νερό. Το ένα δοχείο κρατούσε όλο το νερό, το άλλο όμως έχανε λίγο λίγο κι ήταν πολύ στενοχωρημένο γι' αυτό.

Αποφάσισε, λοιπόν, να μιλήσει στην αφεντικίνα του και της είπε: <<Είμαι πολύ λυπημένο που χάνω νερό, ενώ το άλλο δοχείο το φέρνει όλο>>. Η γυναίκα τότε του απάντησε: <<Κοίτα τον δρόμο από τη δική σου μεριά πόσα λουλούδια έχει, ενώ στην άλλη μεριά δεν έχει καθόλου>>.

Ντανιέλ

Συνταγές

Καπνιστό κριτσίνι

Υλικά:

1.000 γρ. καπνιστό τυρί

200 γρ. ηλιέλαιο

130 γρ. μαργαρίνη

200 γρ. κρασί

300 γρ. νερό

25 γρ. μπέικιν πάουντερ

Ντεκόρ: Τυρί ρεγκάτο ή μετσοβόνη, πάπρικα

Εκτέλεση:

Ζυμώνουμε όλα τα υλικά μαζί και ψήνουμε για 25 λεπτά περίπου, αναλόγως τον φούρνο.

Ελένη

Χριστούγεννα

Η μαγεία των Χριστουγέννων

Τα Χριστούγεννα είναι μία πολύ γνωστή γιορτή. Τα γιορτάζουμε στις είκοσι πέντε Δεκεμβρίου, τότε που γεννήθηκε ο Χριστός. Ο Χριστός γεννήθηκε στη Βηθλέεμ. Δε ζει, αλλά οι Χριστιανοί πιστεύουν σε αυτό το παιδί θαύμα. Κάποιοι ζουν σε χώρες όπου δεν τον πιστεύουν. Γί αυτό αν μάθουν ελληνικά και διαβάσουν αυτό το κείμενο, μπορεί να μην ξέρουν για την << ύπαρξη >> του. Λέω ύπαρξη γιατί ζει, αλλά ζει στον ουρανό. Είναι δίπλα σου! Στα Χριστούγεννα γιορτάζουμε όλοι μαζί, ακόμα και με θείους, θείες, φίλους, γονείς, αδέρφια και γενικά συγγενείς. Το καλύτερο πράγμα είναι το τραπέζι γιατί περιέχει πάρα πολλά φαγητά και γελάμε πολύ! Ένα ακόμα τέλειο, κάθεσαι κάπου και σου δίνουν λεφτά. Ίσως και δωράκια! Αυτά είναι λοιπόν τα Χριστούγεννα!

Ναταλία

Το χάρτινο τζάκι

Πήραμε μεγάλα χαρτόκουτα και κολλήσαμε τα καπάκια τους. Στη συνέχεια πήραμε ένα πιάτο, ένα σφουγγάρι και κόκκινη μπογιά και αφού κολλήσαμε καλά καλά τα κουτιά μεταξύ τους σε σχήμα τζάκι, βάλουμε κόκκινη μπογιά στο πιάτο και βουτήξαμε το σφουγγάρι και ξεκινήσαμε να κάνουμε το τζάκι. Φτιάξαμε τη φωτιά που θα είχε μέσα το τζάκι και την κολλήσαμε. Στη φωτιά βάλουμε επίσης και λαμπάκια για να λάμπει και τη νύχτα.

Έπειτα, προσθέσαμε ένα στεφάνι στην καμινάδα με μια κόκκινη κορδέλα πάνω του. Στο τέλος βάλουμε και δύο χάρτινες μπότες στην καμινάδα πάνω για να φαίνεται ότι έχει μπει ο Άη Βασίλης μέσα και στο πάτωμα βάλουμε μια πορτοκαλί φλοκάτη.

Στη Θεατρική Αγωγή καθίσαμε πάνω στη φλοκάτη και διαβάσαμε χριστουγεννιάτικα παραμύθια.

Ελένη

Χρήστος

Στο σχολείο φτιάξαμε ένα όμορφο τζάκι. Πώς το κάναμε λοιπόν:

1. 5 μικρά χαρτόκουτα
2. 1 σφουγγάρι
3. μπογιά
4. πιάτο
5. ρολά από χαρτί κουζίνας
6. φωτάκια

Του βάλαμε και κάποια άλλα στολίδια για να γίνει πιο όμορφο. Βάλαμε και μια φλοκάτη για να καθίσουμε. Ώρα για παραμυθάκι!

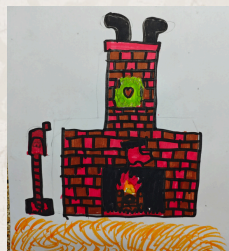
Αλκίντα

Ιάσυνας

Στην τάξη μας φτιάξαμε όλοι μαζί ένα τζάκι. Χρησιμοποιήσαμε χαρτόκουτα και τα βάψαμε με κόκκινο χρώμα. Όταν έχουμε ελεύθερο χρόνο, καθόμαστε μπροστά στο τζάκι και διαβάζουμε ιστορίες. Φανταζόμαστε τη φωτιά να καίει και μιλάμε για τη γέννηση του Χριστού. Μετά ζωγραφίζουμε κι ακούμε μουσική.

Ντανιέλ

Ντανιέλ

Αλκίντα

Τρέχοντας για το 2025

Βιαζόμασταν τόσο πολύ για το 2025 που δεν αντέξαμε άλλο. Εγώ με την τάξη μου φτιάξαμε ένα ημερολόγιο αντίστροφης μέτρησης. Για να το φτιάξεις θέλει ένα χαρτόνι και πάρα πολλά ρολά από χαρτί υγείας.

Ξεκινάμε με τα ρολά, τα παίρνουμε και τα ζωγραφίζουμε και γράφουμε ένα νούμερο ανάλογα με τη σειρά που έχουμε βάλει. Βάζουμε μέσα σοκολατένια ευρώ. Παίρνουμε τις άκρες του ρολού και τις κολλάμε. Έπειτα παίρνουμε το χαρτόνι και κολλάμε πάνω τα ρολά. Παίρνουμε έναν μαρκαδόρο και από πάνω γράφουμε ό,τι θέλουμε εμείς. Έτσι έχουμε κάνει ένα ημερολόγιο αντίστροφης μέτρησης.

Κωνσταντίνος

Αν ακολουθούσα το λαμπερό αστέρι...

Αν ακολουθούσα το λαμπερό αστέρι κι έφτανα στη φάτνη που γεννήθηκε ο Χριστός θα ζητούσα για όλα τα παιδιά του κόσμου να είναι ευτυχισμένα,χαρούμενα και να είναι καλά με την υγεία τους.

Αλκίντα

Αν ακολουθούσα το αστέρι κι έφτανα στη φάτνη που γεννήθηκε ο Χριστός θα του ζητούσα να προστατεύει πάντα τα παιδιά. Να έχουν πάντα υγεία,να έχουν όλα τα καλά για να είναι πάντα ευτυχισμένα,να μην κλαίνει ποτέ,να έχουν αγάπη από όλους και να έχουν φαγητό,ρούχα,βιβλία και πολλά παιχνίδια,γιατί η ευτυχία των παιδιών είναι πολύ σημαντική και απαρσίτητη.

Θανάσης

Αν έφτανα στη φάτνη που γεννήθηκε ο Χριστός,θα ζητούσα για όλα τα παιδιά του κόσμου να έχουν όλα από ένα σπίτι που να τα αγαπούν,να είναι ντυμένα,να έχουν πάντα φαγητό στο τραπέζι τους,να πηγαίνουν όλα στο σχολείο,να μορφώνονται και να μην τα εκμεταλλεύονται. Επίσης,να έχουν όλα την υγεία τους και να μην αρρωσταίνουν ποτέ.Αν είναι όλα τα παιδιά ευτυχισμένα,είναι όλος ο κόσμος.

Χρήστος

Αν ακολουθούσα το λαμπερό αστέρι κι έφτανα στη φάτνη θα ζητούσα από τον Ιησού όλα τα παιδιά του κόσμου να έχουν υγεία,να είναι χαρούμενα,ευτυχισμένα και να μην υπάρχει παιδί που να μεγαλώνει σε πόλεμο.

Ντανιέλ

Αν ακολουθούσα το λαμπερό αστέρι κι έφτανα στη φάτνη που γεννήθηκε ο Χριστός, θα ζητούσα να έκανε όλα τα παιδιά του κόσμου ευτυχισμένα και χαρούμενα. Επίσης, θα ζητούσα όλα τα παιδιά να έχουν ένα σπίτι, μια χαρούμενη, ωραία ζωή και μια ευτυχισμένη οικογένεια.

Ελένη

Κική

Αν ακολουθούσα το λαμπερό αστέρι θα ζητούσα όλα τα παιδιά του κόσμου να έχουν ειρήνη, τροφή και φροντίδα.

Ιάσοντας

Θανάσης

Συνέχεια σκεφτόμουν, αν ακολουθούσα κι εγώ το λαμπρό αυτό αστέρι κι αυτό με οδηγούσε στη φάτνη του Χριστού, τι θα ζητούσα για όλα τα παιδάκια του κόσμου; Αναρωτιόμουν! Μετά από πολλή σκέψη, μου ήρθε η απάντηση: να έχουν περιποίηση. Κάποια παιδιά μένουν έξω στο κρύο. Βέβαια όχι πάντα. Αλλά λέω για τα φτωχά. Η περιποίηση είναι κάτι πολύ ωραίο. Τέλειο όμως! Άρα αυτή είναι! Τέτοιες μέρες είναι ό,τι πρέπει!

Ναταλία

Στέργιος

Αν ακολουθούσα το λαμπερό αστέρι κι έφτανα κι εγώ στη φάτνη που γεννήθηκε ο Χριστός, για όλα τα παιδιά θα ζητούσα ειρήνη, αγάπη, φροντίδα, σπίτι, γονείς, φαΐ και φίλια.

Κωνσταντίνος

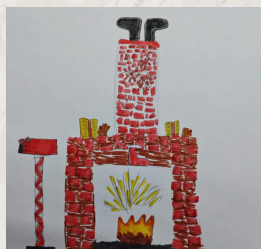
Χριστούγεννα -στολισμός.

Τα Χριστούγεννα είναι μια γιορτή γεμάτη στολίδια. Οι περισσότερες χώρες στολίζουν ένα χριστουγεννιάτικο δέντρο και διακοσμούν το υπόλοιπο σπίτι. Συνήθως η διακόσμηση περιέχει στολίδια και φωτάκια, αλλά πολλά σπίτια διακοσμούν και τα μπαλκόνια τους. Έτσι η πόλη μπορεί να είναι στολισμένη και έτοιμη για τα Χριστούγεννα. Τέλος την ημέρα των Χριστουγέννων γίνεται ένα οικογενειακό τραπέζι και η οικογένεια μπορεί να χαρεί την ημέρα.

Χρήστος

Θανάσης

Ναταλία

Κωνσταντίνος

Όταν τα Χριστούγεννα εμπνέουν μικρούς ανερχόμενους ποιητές...

Όλοι μαζί μια αγκαλιά

Μια όμορφη χρονιά
με τα χιόνια αγκαλιά
βγήκα και έφτιαξα χιονάνθρωπο
φτιαγμένο από έναν άνθρωπο.

Το χιόνι πέφτει
σε ένα μαγικό καθρέφτη,
καμπανούλες συχνά χτυπούνε
και τα παιδιά κάλαντα τραγουδούνε!

Το τζάκι θα ζεσταθεί,
το σπίτι θα στολιστεί,
ο Άγιος Βασίλης θα ρθει
και θα μας επισκεφθεί.

Τα γράμματα θα σταλούνε
και τα δώρα θα δοθούνε,
χιόνι πολύ θα πέσει
που στα παιδιά πολύ αρέσει!

Όλα γύρω στολισμένα
σαν από παραμύθι είναι βγαλμένα!

Όλοι μαζί μια αγκαλιά,
ήρθαν τα Χριστούγεννα!

Συγγραφική ομάδα και εικονογράφιση:

Οι μαθητές της Δ' τάξης:

Ντανιέλ, Ελένη, Χρήστος, Θανάσης, Κική,
Ναταλία, Κωνσταντίνος, Ιάσωνας, Στέργιος,
Αλύντα

Σύνταξη, επιμέλεια άρθρων:

Κωνσταντίνος

Αναλυτικά οι δράσεις μας:

<https://blogs.sch.gr/aikapetrou>

και στο YOUTUBE:

KATERINA PETROU

